

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2003/39 Med.T

in de klacht nr. 2002.4917 (138.02)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'de tussenpersoon'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door de tussenpersoon gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager is dierenarts. De tussenpersoon heeft in 1997 bemiddeld bij de overname door klager van een dierenartspraktijk en bij het sluiten van een arbeidsongeschiktheidsverzekering. Het verzekerde bedrag is hoger dan het na de praktijkovername gerealiseerde inkomen.

De klacht

De tussenpersoon heeft klager terzijde gestaan bij de overname van een kleine praktijk voor kleine huisdieren. Klager had bedenkingen over het cijfermateriaal dat werd overgelegd door de tussenpersoon en afkomstig was van de vorige dierenarts. De tussenpersoon gaf echter meermalen te verstaan dat klager op dit cijfermateriaal kon vertrouwen. Nadat klager in de overgenomen praktijk met zijn werk was begonnen, bleek al gauw dat de tussenpersoon geen deugdelijk werk had geleverd. De omzet over 1998 viel tegen (uitgaande van de cijfers van de tussenpersoon). Klagers nieuwe accountant heeft in 2001 de verzekeringspolissen bekeken en geconstateerd dat de arbeidsongeschiktheidsverzekering voor een veel te hoog bedrag was afgesloten. Klager had de tussenpersoon in november 1997 juist gevraagd een zo goedkoop mogelijke arbeidsongeschiktheidsverzekering te sluiten. De tussenpersoon had voor 1998 een resultaat begroot van f 84.690,-. Het resultaat over 1998 bedroeg in werkelijkheid (afgerond) f 66.000,-. Het voor de arbeidsongeschiktheidsverzekering verzekerde bedrag is f 109.000,-. De betrokken verzekeraar tot wie klager zich heeft gewend, heeft verteld dat die (mate van) oververzekering niet zou worden uitgekeerd. De tussenpersoon heeft klager bij brief van 1 februari 2002 medegedeeld dat het verstandig is om 'voldoende' verzekerd te zijn. Dit houdt

2003/39 Med.T

echter in dat een in verhouding tot het resultaat veel te hoge premie moet worden betaald. De schijn wordt gewekt dat de tussenpersoon zich heeft verrijkt. Klager verzoekt de Raad een oordeel uit te spreken over de hoogte van de arbeidsongeschiktheidsverzekering.

Het standpunt van de tussenpersoon

Bestreden wordt dat met onjuiste cijfers is gewerkt. De tussenpersoon heeft ook de praktijkfinanciering geregeld en de aangezochte banken hebben zich ook overtuigd van de juistheid van de aangeleverde gegevens. Klager heeft in november 1997 een arbeidsongeschiktheidsverzekering aangevraagd met een te verzekeren uitkering van f 300,- per dag (dit is een uitkering van f 109.500,- per jaar). Deze som was zeker niet te hoog. De ervaring leert dat in het algemeen de omzet na een praktijkovername door een jongere dierenarts hoger uitkomt dan voor de overname. Bij advisering over de arbeidsongeschiktheidsverzekering is het geen usance om uit te gaan van de opbrengst van de praktijk. Veel belangrijker is het om na te gaan hoe hoog een uitkering dient te zijn gelet op de uitgaven van de verzekerde. Wordt met de praktijk een laag inkomen verdiend, dan is het verstandig om toch voldoende te verzekeren om op redelijke wijze te kunnen voortleven voor het geval onverhoopt arbeidsongeschiktheid optreedt. Daarnaast houdt de tussenpersoon slechts in beperkte mate rekening met uitkeringen uit hoofde van de sociale verzekering.

Aan de hand van een cijfervoorbeeld heeft de tussenpersoon berekend dat voor klager (die in het bezit is van een eigen woning) een inkomen van f 121.330,- nodig zou zijn. Daarvan uitgaande is het verzekerde bedrag van f 300,- per dag (f 109.500,- per jaar) aan de voorzichtige kant.

De tussenpersoon heeft ook bij de verzekeraar geïnformeerd of in geval van 'oververzekering' niet zou worden uitbetaald. De accountmanager van de verzekeraar heeft de tussenpersoon medegedeeld dat de verzekeraar bij arbeidsongeschiktheid geen correctie zou toepassen. De vraag rijst waarom klager tot eind januari 2002 heeft gewacht met een klacht over de hoogte van het verzekerde bedrag, terwijl het hem steeds vrijstond dit bedrag te verlagen. De verzekeraar is niet bereid klager tegemoet te komen. De tussenpersoon voelt zich niet aansprakelijk en is evenmin bereid klager tegemoet te komen.

Het commentaar van klager

Na kennisneming van het verweer van de tussenpersoon heeft klager zijn klacht gehandhaafd. Volgens klager had de tussenpersoon, indien ervan wordt uitgegaan dat de hoogte van de verzekerde uitkering destijds juist was ingeschat, medio 1999 moeten ingrijpen toen het resultaat van 1998 bekend werd.

Het oordeel van de Raad

1. Klager heeft het standpunt ingenomen dat de door bemiddeling van de tussenpersoon gesloten arbeidsongeschiktheidsverzekering een som verzekert die te hoog is in verhouding tot het inkomen uit de overgenomen dierenartspraktijk. Klager meent dat de tussenpersoon, toen medio 1999 bleek dat het werkelijke resultaat uit de overgenomen praktijk over 1998 lager was dan het begrote resultaat, heeft nagelaten hem te adviseren de verzekerde som te verlagen.

2003/39 Med.T

2. De onderhavige arbeidsongeschiktheidsverzekering voorziet in een uitkering van f 109.500,- per jaar bij volledige arbeidsongeschiktheid. De tussenpersoon heeft tot zijn verweer aangevoerd dat het verzekerde bedrag niet te hoog is in verhouding tot de voor het eerste jaar begrote opbrengst van f 84.690,-. Daartoe heeft hij gesteld dat een uitkering van f 300,- per dag niet ongebruikelijk is en nodig is om te voorzien in het levensonderhoud van klager indien zijn bron van inkomen ophoudt wegens volledige arbeidsongeschiktheid. Voorts heeft de tussenpersoon erop gewezen dat een jonge dierenarts in het algemeen een hogere omzet zal weten te genereren dan zijn voorganger.

3. Verdedigbaar is dat de tussenpersoon deze overwegingen heeft betrokken bij zijn advies met betrekking tot de hoogte van de te verzekeren som. De omstandigheid dat het advies leidde tot het sluiten van een verzekering met een verzekerde som die hoger was dan het voor het eerste jaar (1998) begrote inkomen doet aan de redelijkheid van het advies niet af, nu het verschil tussen het begrote inkomen en de verzekerde som niet als disproportioneel valt aan te merken.

4. Voorts hoefde de omstandigheid dat het werkelijke resultaat over 1998 (afgerond) f 18.000,- lager bleek dan het eerder begrote bedrag van f 84.690,- voor de tussenpersoon geen aanleiding te zijn de hiervoor vermelde uitgangspunten aanstonds te herzien.

5. De slotsom van hetgeen hiervoor is overwogen is dat niet kan worden gezegd dat de tussenpersoon heeft gehandeld in strijd met de goede naam van het verzekeringsbedrijf, zodat de klacht niet gegrond moet worden verklaard.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 19 mei 2003 door Mr. F.H.J. Mijnsen, voorzitter, Mr. H.C. Bitter, Mr. B. Sluijters, Drs. D.F. Rijkels, arts, en Dr. B.C. de Vries, arts, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. F.H.J. Mijnsen)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)